

Γενικές Πληροφορίες για τη Σαντορίνη, Ελλάδα

Η Σαντορίνη βρίσκεται στις Νότιες Κυκλάδες, Νότια της Ίου και της Σικίνου, Νοτιοανατολικά της Φολεγάνδρου, Δυτικά της Ανάφης και Βόρεια της Κρήτης, σε απόσταση 130 ν.μ από τον Πειραιά και 70 ν.μ. από την Κρήτη. Μαζί με την γειτονική Ανάφη είναι το πιο κοντινό στην Κρήτη νησί των Κυκλάδων. Έχει έκταση 96 τ.χλμ., ακτογραμμή 69 χλμ. και περίπου 11 χιλιάδες μόνιμο πληθυσμό. Το επίσημο όνομά της είναι Θήρα, αλλά είναι περισσότερο γνωστή και στην Ελλάδα και στον υπόλοιπο κόσμο ως Σαντορίνη.

Το νησί είναι μοναδικό τόσο για το σχήμα του όσο και για το τοπίο του. Ολόκληρο το νησί είναι ένα ηφαιστείο, ακόμα ενεργό και το σχήμα της είναι το αποτέλεσμα των πολλών ηφαιστειακών εκρήξεων σε διάφορες περιόδους κατά το παρελθόν. Η πιο σημαντική από τις εκρήξεις φαίνεται ότι έγινε περίπου το 1500 π.Χ. τότε που ολόκληρο το δυτικό τμήμα της εξαφανίστηκε στα νερά της θάλασσας που κατέκλυσε το κενό που δημιουργήθηκε από την βίαιη έκρηξη και σχηματίστηκαν τα τοιχώματα της εντυπωσιακής «καλδέρας» από τα υπολείμματα του κρατήρα, από 150 έως 300 μέτρα απότομος βράχος από σκληρό ηφαιστειακό υλικό. Τα δυο μικρά νησάκια, Θηρασία και Ασπρονήσι (ή Άσπρο), απέναντι από την καλδέρα στα Δυτικά, σχηματίζουν ένα ιδεατό κύκλο με το κυρίως νησί, δίνοντας μια αμυδρή εικόνα του σχήματος που είχε πριν από τη μεγάλη έκρηξη του 1500. Μπορούμε να φανταστούμε ένα σχεδόν στρογγυλό νησί κι έτσι να δικαιολογήσουμε το αρχαίο ελληνικό όνομά του, Στρογγύλη. Η καλδέρα, ο κρατήρας του ηφαιστείου, καλύπτει μια έκταση 32 τ.χλμ. και έχει βάθος από 300 έως 600 μ. Σχεδόν στο κέντρο της υπάρχουν δύο νησιά που εμφανίστηκαν από την ηφαιστειακή δραστηριότητα πιο πρόσφατων εποχών: η Παλαιά Καμένη και η Νέα Καμένη, απ' όπου αναδύονται θειούχοι ατμοί, αποτελούν μια ζωντανή μαρτυρία και υπενθύμιση ότι το ηφαιστείο είναι ακόμη ενεργό.

Η Σαντορίνη οφείλει τη μοναδικότητά της και μεγάλο μέρος από τη φήμη της στην ύπαρξη της καλδέρας. Η θέα που αντικρίζει ο επισκέπτης καθώς το πλοίο πλησιάζει στο νησί πραγματικά κόβει την ανάσα. Ένας απότομος πέτρινος τοίχος βαμμένος με όλα τα χρώματα, από το σκούρο μενεξελί έως το κόκκινο της φωτιάς και από έντονο γκρι μέχρι κίτρινο της ώχρας, χωρίς κανένα ίχνος φυτού στέκεται εκεί απειλητικός, πρόσκαιρα διώχνοντας τον επίδοξο εξερευνητή του και κρύβοντας το πίσω του το νησί. Το υπόλοιπο νησί είναι αόρατο, θα'λεγες ακατοίκητο. Κι όμως, προσέχοντας περισσότερο μπορεί κανείς να δει στα πόδια του βράχου και ψηλά, πάνω στο φρύδι της καλδέρας τη μαρτυρία της ανθρώπινης παρουσίας: μικρά λευκά σπιτάκια και γαλάζιοι τρούλοι εκκλησιών, σκαλοπάτια σκαμμένα στο βράχο που οδηγούν από τη θάλασσα στην κορυφή. Κι όσο το πλοίο πλησιάζει, μπορεί κανείς να διακρίνει τις μικρές πόρτες των υπόσκαφων, σπιτιών σκαμμένων στον ηφαιστειακό βράχο, μια πανέξυπνη λύση στο πρόβλημα της στέγης, με τέλεια προσαρμογή στις δύσκολες συνθήκες και μια σοφή εκμετάλλευση των δυνατοτήτων που προσφέρει ακόμη και το πιο αφιλόξενο περιβάλλον.

Το υπόλοιπο νησί είναι ορεινό, στην ανατολική όμως πλευρά υπάρχουν μικρές επίπεδες πεδιάδες. Η ηφαιστειακή στάχτη κάνει το έδαφος πολύ γόνιμο. Από τα παλιά χρόνια η Σαντορίνη παρήγε λαχανικά σε μικρές ποσότητες, αλλά εξαιρετικά νόστιμα και, βέβαια, κρασιά εξαιρετικής ποιότητας, με ιδιαίτερη, χαρακτηριστική γεύση. Τα τελευταία χρόνια με την ανάπτυξη του τουρισμού οι καλλιέργειες έχουν μερικώς εγκαταλειφθεί, εκτός από την αμπελοκαλλιέργεια.

Η ιστορία του νησιού πηγαινει πίσω στην εποχή του Χαλκού. Κατά τη 2η χιλιετία π.Χ. άκμαζε στο νησί ένας εξαιρετικά υψηλός πολιτισμός, μινωικός στο χαρακτήρα του, αλλά με έντονο τοπικό χαρακτήρα. Γύρω στο 1500 μια ισχυρότατη έκρηξη του ηφαιστείου καταβύθισε το δυτικό τμήμα του νησιού και κατέστρεψε τον οικισμό. Παχιά στρώματα στάχτης, σκόνης και ηφαιστειακών υλικών κάλυψαν ολόκληρο το νησί και όλες οι ενδείξεις του υψηλού αυτού πολιτισμού εξαφανίστηκαν. Οι κάτοικοι του πάντως, φαίνεται ότι είχαν εγκαταλείψει το νησί εγκαίρως, προειδοποιημένοι από τους συνεχείς ισχυρούς σεισμούς που προηγήθηκαν της μεγάλης έκρηξης.

Οι ανασκαφές στο Ακρωτήριο που ξεκίνησαν την δεκαετία του '60 από τον καθηγητή Σπ. Μαρινάτο και συνεχίζονται μέχρι σήμερα υπό την διεύθυνση του καθηγητή Χρ. Ντούμα, έφεραν στο φως ένα οικισμό με εξαιρετικό επίπεδο καθημερινής ζωής, ακμάζοντα εμπορικά και με υψηλή αισθητική. Πολλές από τις διώροφες οικίες ήταν στολισμένες με τοιχογραφίες με θέματα παρμένα από τη φύση και τις καθημερινές δραστηριότητες, ενώ η κεραμική απεικονίζει ένα λαό με αγάπη στη φύση και την θάλασσα και έντονα φιλειρηνικό χαρακτήρα. Χάρη στην ηφαιστειακή στάχτη που κάλυψε τον οικισμό τα πάντα είχαν μείνει αναλλοίωτα μέσα στους αιώνες. Ακόμα και το σχήμα των ξύλινων αντικειμένων και επίπλων είχε διατηρηθεί και έτσι έγινε δυνατόν να ανασυσταθούν σε γύψο τα αντικείμενα αυτά.

Στην κλασική εποχή το νησί, αποικία των Σπαρτιατών με κατοίκους Δωρικής καταγωγής, δεν παρουσιάζει την ακμή των προϊστορικών χρόνων. Ωστόσο, η πόλη, χτισμένη πάνω στην πλαγιά του Μέσα Βουνού στην Νοτιοανατολική πλευρά του νησιού, εξακολουθεί να κατοικείται μέχρι τη Ρωμαιοκρατία. Ίχνη αυτής της

Στα ύστερα Βυζαντινά χρόνια καταλαμβάνεται από τους Ενετούς, που τειχίζουν μερικά από τα χωριά, χτίζουν το φρούριο του Σκάρου στο Ημεροβίγλι και προσθέτουν και το δικό τους χαρακτήρα στην κυκλαδίτικη αρχιτεκτονική του νησιού.

Πέρα από το αρχαιολογικό ενδιαφέρον, πόλος έλξης είναι και το ηφαιστείο, που ελκύει πολλούς επισκέπτες, από απλή περιέργεια ή επιστημονικό ενδιαφέρον. Η Νέα Καμένη, τμήμα στην πραγματικότητα του κρατήρα του ηφαιστείου, με το γυμνό έδαφος γεμάτο ηφαιστειακά πετρώματα και ελαφρόπετρα, αναδίδει ακόμα και σήμερα θειούχους ατμούς, θυμίζοντας ότι το ηφαιστείο είναι ακόμα ενεργό.

Το νησί είναι γεμάτο από μοναδικές και γραφικές παραλίες με βαθιά γαλάζια νερά στα δυτικά του νησιού, στην καλντέρα, και πιο ομαλές παραλίες στα ανατολικά με μαύρη ή κόκκινη άμμο, μεγάλα μαύρα βότσαλα λειασμένα από το κύμα και πολλές ελαφρόπετρες. Οι περισσότερες παραλίες είναι πλήρως οργανωμένες και παρέχουν μια μεγάλη γκάμα από υπηρεσίες και εναλλακτικές λύσεις για μπάνιο, ηλιοθεραπεία και θαλάσσια σπορ.

Η Σαντορίνη είναι ένα από τα πιο ρομαντικά μέρη στο κόσμο. Το ηλιοβασίλεμα από την Οία και το Ημεροβίγλι είναι ένα θέαμα που δεν πρέπει να το χάσει κανείς. Ο ήλιος βυθίζεται αργά-αργά και χάνεται στη θάλασσα, λούζοντας το τοπίο με χρώματα που καλύπτουν όλο το φάσμα αρχίζοντας από μενεξεδένιες και μπλε αποχρώσεις και φτάνοντας σε πορτοκαλοκίτρινες και κόκκινες της φωτιάς. Νοιώθει κανείς ότι η καλντέρα φλέγεται. Θαρρείς πως το ηφαιστείο ξύπνησε και πάλι.

Και καθώς το σούρουπο πέφτει πάνω στο νησί, η θέα από την καλντέρα είναι εκπληκτική. Αν τύχει μάλιστα να είναι και πανσέληνος, το ασπρόμαυρο φως στα σκούρα νερά της θάλασσας φαίνεται σαν να οδηγεί σε μια φανταστική πορεία μακριά στο άγνωστο. Δεν είναι λοιπόν παράξενο που πολλά ζευγάρια διαλέγουν την Σαντορίνη για να περάσουν το μήνα του μέλιτος ή ακόμα και για την ίδια την τελετή του γάμου τους.

Το νησί έχει 17 χωριά, άλλα στη παραλία και άλλα μεσόγεια, που το καθένα τους έχει ένα ιδιαίτερο χρώμα. Όλα σχεδόν

ανθούν και ευημερούν σήμερα, χάρη στην μεγάλη τουριστική ανάπτυξη.

Η Σαντορίνη έχει τακτική συγκοινωνία από τον Πειραιά και την Ραφήνα με συμβατικά, χάρη στην ή και με ιπτάμενα δελφίνια. Ένα τουλάχιστον πλοίο την ημέρα φτάνει στο νησί το χειμώνα και περισσότερα από δύο το καλοκαίρι και έτσι έχει τακτική σύνδεση και με τα άλλα νησιά της γραμμής, την Πάρο, τη Νάξο, την Ίο όλο το χρόνο. Επίσης συνδέεται ακτοπλοϊκά και με την Θεσσαλονίκη, ενώ το καλοκαίρι λειτουργούν απ' ευθείας γραμμές προς την Μύκονο, τα νησιά του Βορείου Αιγαίου, τα Δωδεκάνησα και την Κρήτη. Το λιμάνι του νησιού είναι στον κόλπο του Αθηνιού, 9 χιλιόμετρα νότια από την πρωτεύουσα, τα Φηρά.

Από το διεθνές αεροδρόμιο των Αθηνών «Ελευθέριος Βενιζέλος» υπάρχουν καθημερινά μια ή δυο πτήσεις όλο το χρόνο, ενώ το καλοκαίρι υπάρχουν και πτήσεις τσάρτερ από πολλές ευρωπαϊκές πόλεις. Το αεροδρόμιο είναι στην ανατολική πλευρά του νησιού κοντά στον Μονόλιθο και σε απόσταση 8 χιλιομέτρων από τα Φηρά.